

ת"פ (חדרה) 38365-03-22 - מדינת ישראל נ' אמיר ברדה

ת"פ (חדרה) 38365-03-22 - מדינת ישראל נ' אמיר ברדה ע"י ואח'שלו חדרה

ת"פ (חדרה) 38365-03-22

מדינת ישראל

שלוחת תביעות חדרה

נגד

1. אמיר ברדה ע"י

ב"כ עו"ד רותם כהן

2. צורי גויטע ע"י

ב"כ עו"ד מיכאל סיבוני

3. אבי נחשונב

בית משפט השלום בחדרה

[03.07.2025]

כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק

גזר דין לנאשמים 1 ו-2

רקע עובדתי

1. בתאריך 15.1.23 הודו הנאשמים 1 ו-2 והורשעו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הליך גישור שהתקיים בפני כב' סגנית הנשיאה (דאז) השופטת פ' ארגמן. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 9.3.22 הם התפרצו בצוואת לדירת מגורים בחדרה וגנבו ממנה, ומיד לאחר מכן הסיגו גבול לדירה נוספת בעיר, הכל כפי שיפורט להלן. את האמור הם ביצעו יחד עם נאשם 3, שאף הוא הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, אך הטיעונים לעונש בעניינו נדחו למועד מאוחר יותר.

2. ואלה עובדות כתב האישום המתוקן, בתמצית: ביום 9.3.22 סמוך לשעה 12:30 הגיעו הנאשמים יחדיו לחניון בניין ברחוב מנחם בגין בחדרה, במכוניתו של הנאשם 2, כשהם מצוידים במפתח המתאים לאחת הדירות בבניין, בבעלות המתלונן ואשתו. השלושה הגיעו למקום לאחר שווידאו שהמתלונן נמצא הרחק מהעיר, באמצעות מכשיר מעקב לווייני שהתקינו על רכבו מבעוד מועד. הנאשם 2 המתין במכוניתו, בעוד הנאשמים 1 ו-3 עלו לדירה ופתחו את הדלת באמצעות המפתח שהוכן מראש. הנאשמים גנבו מהדירה פנקסי המחאות ומסמכים מזהים של בעלי הדירה, ואז חזרו לחניון ועזבו את המקום במכוניתו של הנאשם 2. לאחר מכן המשיכו שלושת הנאשמים בנסיעה אל מתחם הדירות "כפר הים" בקרבת מקום, שם התגורר אביו של המתלונן, שהוא אדם מבוגר וחולה אלצהיימר. הנאשם 2 חיכה במכוניתו, בעוד הנאשמים 1 ו-3 נכנסו למתחם, שם פגשו במאבטח שהיה מוצב בכניסה. הם ביקשו ממנו לאפשר להם להגיע לדירת אביו של המתלונן, באמתלה שהם נשלחו על ידי בני משפחתו, כדי להוציא משם פריט ריהוט. המאבטח הוביל את הנאשמים אל הדירה המבוקשת. הם דפקו על הדלת, ואבי המתלונן פתח והכניסם פנימה. משהבחין המאבטח כי פריט הריהוט שהנאשמים טענו שלשמו הגיעו לדירה, אינו נמצא שם, הוא ביקש שייצרו קשר עם מי ששלח אותם, והם עזבו את המקום מבלי שנטלו דבר. באותן נסיבות, הנאשם 2 החזיק במכוניתו תיק ובו מברגים, לום, ומספרי מתכת שונים, שהינם מכשירי פריצה.
3. הנאשמים 1 ו-2 הורשעו בעבירות הבאות: התפרצות בצוותא לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) יחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל; והסגת גבול, לפי סעיף 477 לחוק הנ"ל. בנוסף לאמור, הנאשם 2 בלבד הורשע בעבירה של החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק הנ"ל.
4. הנאשם 2 הודה והורשע בתיק נוסף של בית משפט זה - ת"פ 38423-03-22 (להלן - התיק המצורף). על פי כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, עובר למועד האירוע, נטל הנאשם 2 מרשות המתלוננת אחד ממפתחות דירתה ברחוב הגיבורים בחדרה, ללא רשותה וללא הסכמתה. ביום 1.7.21 בשעה 14:45 לערך הוא הגיע לדירה ודפק על הדלת. המתלוננת הייתה בדירה באותה עת, אולם לא פתחה את הדלת, משום שהבחינה שמדובר באדם שאינה מכירה. מיד לאחר מכן היא שמעה את הדלת נפתחת, וראתה את הנאשם עומד בפתח הבית. כאשר הוכיחה אותו המתלוננת על מעשיו, הנאשם 2 ברח מהמקום, והשליך בצד הדרך את המפתח שאחז בידו.
- בגין התיק המצורף הורשע הנאשם 2 בעבירות של התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; וגניבה (של המפתח), לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל.
5. הנאשמים נשלחו לקבלת תסקירים של שירות המבחן, וכפעם בפעם נדחו הדיונים בבית המשפט לצורך קבלת תסקירים משלימים. בסך הכל נתקבלו ארבעה תסקירים בעניינו של כל נאשם, במהלך תקופה בת למעלה משנה וחצי. כמו כן התבקשו והתקבלו חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, אשר מצאו את שניהם מתאימים לריצוי מאסר בעבודות שירות.
6. בשל פרישתה של כב' השופטת ארגמן מכס השיפוט, הועבר התיק לטיפולו בתאריך 16.5.24.
7. לאחר שהתגבשו המלצות סופיות של שירות המבחן בעניינם של הנאשמים 1 ו-2, נשמעו הטיעונים לעונש ביום 29.5.25. מועד שימוע גזר הדין נדחה מיום 23.6.25 בשל מצב החירום המיוחד (מלחמת 'עם כלביא').
8. הנאשמים היו עצורים בגין התיק העיקרי מיום 9.3.22 עד 17.3.22.

תסקירי שירות המבחן

9. הנאשם 1 כבן 44 כיום; מהתסקירים בעניינו עולה כי הוא נשוי ואב לשני ילדים, עובד כעצמאי, ובבעלותו חברת הובלות. אין לחובתו הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירות בהן הורשע, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מקבל עליהן אחריות מלאה, ומגלה צער וחרטה על מעשיו. לדבריו, לאורך חייו התמודד עם התמכרות ארוכת שנים להימורים, אשר הובילה לקשיים כלכליים ניכרים בתקופה שקדמה לביצוע העבירות. הוא התקשה להתמודד הן עם הלחץ הכלכלי והן עם הבושה מפני משפחתו, על המצב שאליו הגיע. הנאשם הכיר את המתלונן בדירת הימורים שבה נהג לשחק, וידע שהוא מחזיק כסף בביתו, לכן גנב ממנו את המפתח לדירתו ושכפל אותו. כיום הוא מבין שפעל ללא חשיבה על תוצאות מעשיו, ועל הפגיעה הקשה שנגרמה למתלונן. הוא ביטא חרטה עמוקה על כך, ומוטיבציה גבוהה להשתלב במסגרת טיפולית.

בחודש אוקטובר 2023 שולב הנאשם 1 בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר מגוריו, אשר כלל שיחות פרטניות והשתתפות בקבוצות. הוא שיתף פעולה באופן מלא עם תכנית הטיפול, תוך שהוא מתנזר מהימורים ושומר על אורח חיים נורמטיבי, כולל עבודה בעסק שבבעלותו. הוא תיאר שיפור ניכר בתפקודו וביחסיו עם סביבתו, ביטחון בגורמי הטיפול, ותחושה כי הוא מבין טוב יותר את בחירותיו השגויות, וגילה רצון כן להמשיך להתמסר להליך הטיפולי ולקיים שינוי משמעותי בחייו. תסקירי המעקב דיווחו על המשך באותה מגמה חיובית - שיתוף פעולה מלא עם הליך השיקום והפקת תועלת ממנו, ניהול חיים נורמטיביים, ותפקוד תקין. לאור האמור המליץ שירות המבחן על נקיטה בענישה שיקומית הכוללת צו מבחן בן 12 חודשים, צו של"צ בהיקף של 200 שעות, לצד פיצוי המתלוננים ומאסר מותנה.

10. הנאשם 2 כבן 72 כיום; מהתסקירים בעניינו עולה כי הוא גרוש ואב ל-6 ילדים בוגרים, משתי מערכות נישואין (אשתו הראשונה נפטרה ממחלה קשה; הוא נישא בשנית והתגרש). לאחר שירות צבאי מלא כלוחם, הוא עבד במשך שנים רבות כשכיר בתחום מיזוג האוויר. בסמוך לשנת 2016 הפסיק לעבוד בשל קשיים בריאותיים, עבר ניתוח בעמוד השדרה, ומאז הוא מוכר כנכה ומקבל קצבת נכות מהביטוח הלאומי (כיום מקבל גם קצבת זקנה). כמו כן, יש לו רישיון לשימוש בקנאביס רפואי. הוא סובל גם ממחלת הסוכרת ומטופל בזריקות.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם 2 עולה כי בעברו הרשעות קודמות בגין ריבוי עבירות מרמה, משיכת צ'ק ללא כיסוי, עבירות סמים, התחזות לאדם אחר, זיוף סימני זיהוי של רכב, וגניבות. הוא נידון בעבר למאסרים בפועל. בהתייחס לשימוש בסמים מסר כי הוא משתמש בקנאביס רפואי בלבד, ושלל שימוש בחומרים אחרים, אולם נמנע מלהגיע לשתי בדיקות שתן שנקבעו לו, לאיתור סמים. בשלב מאוחר יותר מסר בדיקת שתן שבה לא התגלו שרידי סמים כלשהם, על אף הרישיון לקנאביס רפואי.

באשר לעבירות הנוכחיות, הנאשם 2 התקשה לקחת אחריות על ביצוע, ובתחילה אף מסר הסברים ששללו את פלילות המעשים. בהמשך חל שיפור ביכולתו לקחת אחריות על חלקו, אולם עדיין התייחס להתנהלותו באופן מצמצם ומטושטש, כמי שסייע לביצוע העבירות, ולא ידע את השלכותיהן. הוא הביע תחושת בושה לנוכח מעורבותו בפלילים, לאחר שנים ארוכות בהן הצליח להימנע מכך. בנוגע לעברו הפלילי, הנאשם הודה שבעבר ביצע עבירות על החוק, אולם ייחס זאת לנסיבות חיצוניות - בעיקר מות אשתו הראשונה, והמצוקה בה היה נתון נוכח הצורך לטפל בצרכי ילדיו בעצמו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 מאופיין בדפוסים עברייניים ומרמתיים מושרשים, ומתקשה לבחון את דפוסיו ומניעיו. לאור זאת, בתסקיר הראשון (מחודש ספטמבר 2023) לא ניתנה המלצה טיפולית, אלא המלצה לענישה של מאסר בעבודות שירות. תסקיר המעקב (מחודש ינואר 2024) הצביע על כך שהנאשם התייחס בעיקר למצבו הבריאותי, ושלל צורך בטיפול או בקשר כלשהו עם שירות המבחן. אולם בתסקיר המעקב הבא (מחודש פברואר 2025) עמדתו השתנתה, והוא תיאר שינוי באורח חייו; הוא התרחק מחברה בעייתית שהיה חלק ממנה קודם לכן, והחל להשקיע את זמנו בטיפול בנכדיו. עוד ציין כי אחד מילדיו ניצל ממסיבת ה'נובה' ב-7.10.23 ומאז הוא מסייע לו, וכיום מבין שעליו לערוך שינוי בחייו. לפיכך, שולב הנאשם 2 בקבוצה המיועדת לעוברי-חוק מבוגרים רצידיביסטים, ונמצא בשלבים ראשונים של ההליך הטיפולי. המלצתו של שירות המבחן השתנתה בהתאם, והומלץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה, לצד עבודות השירות. בתסקיר האחרון (מחודש מאי 2025) דווח כי הנאשם מתמיד להגיע למפגשים הטיפולים, ומבטא רצון לרכוש כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ולהימנע מהסתבכות חוזרת עם החוק. לאור התרשמותו של קצינת המבחן, כי ההליך הטיפולי שהנאשם השתלב בו עשוי לצמצם את הסיכון לעבריינות, היא חזרה על ההמלצה להעמידו בצו מבחן למשך שנה, לצד מאסר בעבודות שירות ופיצוי למתלוננים. טיעוני הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר בעבירות רכוש שבוצעו בבתי מגורים, שיש עליהם הגנה מיוחדת. לפיכך הנאשמים פגעו לא רק בערך המוגן של שמירה על קניין הציבור, אלא גם בתחושת הביטחון והפרטיות של המתלוננים. היא הפנתה לפסיקה של בית המשפט העליון, הקובעת שעבירות אלה מצריכות נקיטת יד קשה עם מבצעהן. ב"כ המאשימה הוסיפה ועמד על כך שלעבירות קדם תכנון קפדני, הן בוצעו ברצף בשתי דירות, ולוו בעבירה של החזקת כלי פריצה. קורבן העבירה בדירה השנייה הוא אביו של המתלונן - אדם מבוגר מאוד וחולה אלצהיימר. לעמדת המאשימה, נסיבות מחמירות אלה הופכות את הפגיעה בערכים המוגנים לגבוהה ומשמעותית.
12. באשר לחלקו של כל אחד מן הנאשמים, אמנם הנאשמים 1 ו-3 ביצעו את רוב הפעולות, בעוד הנאשם 2 הסיע אותם והמתין להם במכוניתו, אולם הוא השתתף בתכנון המקדים, ואחראי להתפרצות בצוותא כמו שותפיו לעבירה. ב"כ המאשימה הפנתה לעפ"ג 29045-12-21 העוסק באחריותו של הנהג בנסיבות דומות. לחובת הנאשם 2 נזקפת גם הרשעתו בתיק המצורף, שאף הוא בעבירות של התפרצות וגניבה, בדרך דומה של גניבת המפתח מבעוד מועד, כדי לאפשר את הפריצה לדירה. אמנם במקרה זה לא נגנב דבר, אולם יש לקחת בחשבון את פוטנציאל הנזק.
13. לעמדת המאשימה, בהתבסס על פסיקה שאליה הפנתה, יש לקבוע בתיק העיקרי מתחם ענישה אחד, שנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר, ולתיק המצורף יש לקבוע מתחם ענישה של 12 - 24 חודשי מאסר.

14. בנוגע לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ראשית, ב"כ המאשימה ביקשה שלא לתת משקל לגילם, שלא מנע מהם לבצע את העבירות.
- עם זאת, בכל הנוגע לנאשם 1, בהתחשב בהיעדר עבר פלילי ובתסקירים החיוביים, המאשימה סבורה שניתן לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום, אך לא כאמור בהמלצת שירות המבחן, אלא ענישה מאוזנת יותר, הכוללת 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, 12 חודשי צו מבחן, מאסר מותנה, פיצויים, וחתימה על התחייבות.
- באשר לנאשם 2, הוגש גיליון הרישום הפלילי שלו (ת/1), המפרט 9 הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות רכוש. בשונה מהנאשם 1, שני התסקירים הראשונים בעניינו לא באו בהמלצה שיקומית, ולא בכדי. בתסקיר השלישי השתנתה ההמלצה, בהסתמך על הליך טיפולי שרק החל. ההמלצה הסופית אינה עולה בקנה אחד עם התסקירים הקודמים, ואינה מאפשרת סטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום. מה גם שהנאשם 2 צירף תיק נוסף, ולפיכך עונשו צריך להיות חמור יותר מזה של שותפיו. המאשימה עתרה למקם את עונשו ברף הבינוני של כל אחד מן המתחמים שהציגה, ובסך הכול עתרה לעונש שלא יפחת מ- 32 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, פיצוי, וחתימה על התחייבות.
15. ב"כ הנאשם 1 ציין כי הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח פרק זמן מסוים, ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים למשך כמעט שנתיים, עד 17.1.24, בלי להפר את התנאים כלל. הוא בחר לקחת אחריות ולהודות באופן מיידי - בחירה שהביאה לחיסכון בזמנו של בית המשפט ובזמנם של עדים רבים. אין לחובתו עבר פלילי, והוא הסתבך בביצוע העבירות שבכתב האישום בשל מחלת ההימורים שממנה הוא סובל. מחלה זו הוכרה, הן על ידי הגורמים המקצועיים והן על ידי בתי המשפט, כהתמכרות קשה הדורשת טיפול ועזרה. הנאשם אימץ בשתי ידיו את ההזדמנות שנתן לו בית המשפט, והתסקירים החיוביים בעניינו מדברים בעד עצמם.
16. הסנגור הוסיף וציין כי עמדת המאשימה שלפיה ניתן לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום ולהסתפק בעונש של עבודות שירות, ראויה להערכה, ועם זאת, 9 חודשים הם פרק זמן לא מבוטל, שעלול לפגוע בתהליך השיקום של הנאשם 1. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, או להסתפק בהטלת מאסר קצר בעבודות שירות.
17. הנאשם 1 הביע בוושה וחרטה על מעשיו וציין כי הוא ממשיך להגיע לשירות המבחן מרצונו, מעבר למה שנדרש ממנו.

18. ב"כ הנאשם 2 טען כי חלקו היחסי של הנאשם בתיק העיקרי הינו קטן, וציין שבסופו של דבר לא נגנב כסף, אלא מסמכים ופנקסי צ'קים. הוא הדגיש את התמורה החיובית בשני התסקירים האחרונים בעניינו, את לקיחת האחריות ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן, וטען שהתסקירים מצביעים על סיכוי טוב לשיקום. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, הדגיש כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2017, בגין עבירות משנת 2010, כלומר, עד לעבירות שבגין הוא נשפט כעת לא הייתה לו מעורבות פלילית במשך למעלה מעשור, וגם מאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. הנאשם 2 הוא מבוגר, סובל מבעיות רפואיות רבות, ועייף מאורח החיים העברייני. הוגשה אסופת מסמכים רפואיים (נ/1) וכן מסמך מהביטוח הלאומי, שלפיו בנו הוכר כנפגע פעולות איבה (נ/2).
19. לאור כל האמור ביקש ב"כ הנאשם 2 לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו, ולהטיל עליו עונש של מאסר בעבודות שירות.
20. הנאשם 2 אמר שהוא מצטער על כל מה שקרה. עכשיו הוא "יוצא לדרך טובה" ומטפל בעצמו ובבנו. דיון וגזירת הדין
21. הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות שבביצוען הורשעו הנאשמים הם שלום הציבור, בטחון, ובטחון רכוש - קרי הגנה על הקניין, וכן שמירה על הפרטיות. בפסיקה נקבע לא אחת כי עבירות ההתפרצות הפכו למכת מדינה, כי הפגיעה ברכושו של הציבור מערערת באופן משמעותי וניכר את תחושת בטחונו, ולפיכך בתי המשפט מחויבים לנקוט בענישה מתאימה לצורך מיגור התופעה (ר' רע"פ 398/14 ערג' נ' מ"י (16.3.14), רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מ"י (3.9.18), רע"פ 4789/22 פלוני נ' מ"י (20.07.22)).
- כך, למשל, נכתב רע"פ 4789/22:
- "עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל; רע"פ 6607/21 חסון נ' מדינת ישראל)..... במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח".
22. מידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבותיו של מקרה זה, היא גבוהה. מדובר בפריצה בצוותא, שהתבססה על מידע שהיה לנאשם 1 מתוך היכרות עם המתלונן בדירת הימורים, וקדם לה תכנון מפורט, כולל שימוש באמצעי מעקב כדי להקל על ביצועה, וחלוקת תפקידים בין הנאשמים; מיד לאחריו בוצעה עבירה נוספת של הסגת גבול אל דירתו של אדם קשיש וחולה - אביו של המתלונן, תוך הטעיית השומר במתחם הדירות בו התגורר. עוד יש לציין כי הנאשם 2 החזיק כלי פריצה במכוניתו, וכן הורשע במסגרת התיק המצורף, בעבירה נוספת של פריצה שביצע כ-8 חודשים לפני כן בשיטה דומה הכוללת השגת מפתח מבעוד מועד.
23. אני דוחה את טענתו של ב"כ הנאשם 2, לפיה העובדה ששימש "רק" כנהג והמתין לשותפיו בעת שביצעו את רוב פעולות הפריצה, הסגת הגבול, והגניבה, משמעה פגיעה פחותה בערכים המוגנים. כך נאמר בעניין דומה, בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 29045-12-21 שמאסנה נ' מ"י (23.2.22):

במקרה זה, בו חבורת הפורצים הגיעה ביחד במטרה לבצע התפרצויות, אין מקום לתת משקל משמעותי לתפקיד הפיזי שכל אחד מהם מילא בהוצאת מטרתם המשותפת אל הפועל. בסופו של דבר כולם פעלו בצוותא וכל אחד מהם תרם תרומה משמעותית להצלחת המשימה. (ראה והשווה ע"פ 9560/10 נתן קדוש נ' מדינת ישראל (03/11/2011); (ע"פ 4182/10 אגבאריה נ' מדינת ישראל (6.3.2011); (ע"פ 4194/10 דרויש נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 4.10.10); (ע"פ 5466/09 ווהב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 18.1.10)).

24. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות ממין זה, סקירת הפסיקה מלמדת כי בדרך כלל בגין מספר עבירות התפרצות וגניבה מושתת על הנאשמים ענישה שברף התחתון שלה מאסר בפועל [ר' ע"פ 8637/14 עבאסי נ' מ"י (13.01.2015); רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מ"י (23.02.2014); ע"פ (מרכז) 25183-10-16 טומשצ'וק נ' מ"י (1.01.2017); ת"פ (שלום פ"ת) 46412-09-16 מ"י נ' מקונן (18.04.2017); ת"פ (שלום פ"ת) 21560-11-12 מ"י נ' פלונית (07.09.2014); ר' ע"פ 9339/17 אוחיון נ' מ"י (25.12.17) - נקבע מתחם כאמור לעיל בגין שתי התפרצויות, ובית המשפט המחוזי החמיר בעונש והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה, וצוין שהעונש שהושת על המבקש אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה בנסיבות דומות; ע"פ ג' 27076-08-15 ראובן נ' מ"י (18.11.15), שקבע שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת התפרצות וגניבה, איננו בלתי מידתי]. ועם זאת, תיקים לא מעטים מסוג זה מסתיימים בענישה של מאסרים בעבודות שירות, ואף בצווי של"צ. קשת העונשים הנגזרים במקרים אלה היא רחבה, ותלויה בנסיבות המעשה והעושה. כידוע, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, הענישה נותרה אינדיוידואלית; "אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מ"י (08.06.2015)).

25. לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות המקרה, לרבות חלקו הקונקרטי של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ואת הפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם הענישה הרלוונטי לנאשם 1 נע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל; מתחם הענישה הרלוונטי לנאשם 2 (כולל העבירה של החזקת כלי פריצה, וכולל התיק המצורף) נע בין 18 עד 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

26. עם זאת, בנסיבות מקרה זה ניתן וראוי לסטות לקולא ממתחמי הענישה הנ"ל מטעמי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הקובע שמקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד, יהא הוא רשאי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. הנאשם 1 עבר הליך שיקומי אמיתי ועמוק, שלא ניתן לטעות בו והוא מגלה מוטיבציה להמשיך בתהליך; באשר לנאשם 2, הליך השיקום עדיין לא מבוסס במלוא העומק הרצוי, אולם בהתבסס על הנתונים הקיימים אני מסיקה כי קיים סיכוי של ממש שישתקם - הכל כפי שיוסבר להלן.

27. הנאשם 1 שיתף פעולה עם שירות המבחן מהרגע הראשון, קיבל אחריות מלאה על מעשיו, וכבר בחודש אוקטובר 2023 השתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות, כדי לטפל בבעיית ההימורים שלו, אשר הובילה להסתבכותו בעבירות. מאז הוא מתנזר מהימורים, עובד, שומר על אורח חיים נורמטיבי, ומפיק תובנות ותועלת מההליך הטיפולי. שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית הכוללת צו מבחן, צו של"צ, פיצוי המתלוננים ומאסר מותנה. גם המאשימה, בהגנותה, הסכימה כי יש לסטות ממתחם הענישה במקרה זה, אולם לטענתה, אין להסתפק בצו מבחן ושל"צ, אלא יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים, לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם נקט בגישה פרגמטית, ולמעשה ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ברוחה, ולא כלשונה. היינו, הוא עתר להטלת עונש מאסר קצר בעבודות שירות, בטענה שהטלת תקופה של 9 חודשי עבודות שירות עלולה לפגוע בהליך השיקומי של הנאשם. אני סבורה שעתירת הסניגור אכן מאזנת בין שיקולי הענישה השונים, ואכן יש מקום להסתפק בעניינו של הנאשם 1 בתקופת מאסר בעבודות שירות קצרה מזו שאלה עותרת המאשימה.

28. הנאשם 2 התקשה במשך תקופה ארוכה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות, ושלל צורך בטיפול או בקשר עם שירות המבחן. ואולם נראה כי חלוף הזמן, גילו המתקדם (72) והעייפות שהוא חש מניהול אורח חיים עברייני, הביאו לתזוזה בעמדותיו, ומחודש ינואר השנה הוא החל לגלות מוכנות לשינוי, ושובל בקבוצה טיפולית מתאימה. הוא מתמיד להגיע למפגשים הטיפולים ורוכש כלים להתמודדות עם מצבי לחץ. כמו כן, חל שינוי באורחות חייו של הנאשם, ובמקום להסתובב עם גורמים בעייתיים הוא משקיע את עיקר זמנו בטיפול במשפחתו. גם אם טרם חלף זמן מספיק שייתן אינדיקציה ליציבות השינוי שחל בו, הרי להערכתה של קצינת המבחן, ההליך הטיפולי עשוי לצמצם את הסיכון שהנאשם יחזור לבצע עבירות, והיא המליצה להטיל עליו ענישה קונקרטיה בדרך של מאסר בעבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, ופיצוי למתלוננים.

באופן רגיל, קשה לראות בטיפול שהלכה למעשה החל לפני כחצי שנה, כהליך שיקומי מספק המאפשר כניסה בשעריו של סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, ולהסתמך עליו לצורך חריגה ממתחם העונש ההולם. אולם בהתייחס לתמונה בכללותה, אני סבורה כי בשילוב מכלול הנתונים ניתן להעריך (ולא בלי היסוס) שקיים סיכוי של ממש כי הנאשם 2 ישתקם: הנאשם הינו כבר מבוגר למדי [יוזכר סעיף 368(ג) לחוק העונשין המגדיר "תקיפת זקן" כתקיפת אדם שמלאו לו 65 שנים] ומצבו הבריאותי מאתגר. הרשעתו האחרונה היא בגין עבירות משנת 2010, כלומר - עד לעבירות שבתיק המצורף ובתיק העיקרי חלף למעלה מעשור. מאז ועד היום חלפו 3 שנים נוספות, שבהן לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הוא מתמודד עם בעיות רפואיות ועם בעיות רגשיות של בנו - ניצול ממסיבת ה"נובה". הנאשם משתף פעולה בהליך הטיפולי (אם כי התייחסותו למעורבותו בעבירות הייתה מצמצמת) וביטא בפני שירות המבחן עייפות מאורח החיים העברייני שניהל ותיאר כי כיום ממוקד בסיוע לגידול נכדיו ובמשפחתו. לאור מכלול הנסיבות הללו, באיזון בין השיקולים השונים, הגעתי למסקנה כי בנסיבות הייחודיות של מקרה זה, ובאופן חריג יש מקום להסתפק בהטלת עונש מאסר בעבודות שירות, ולהימנע להשית על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בבין כותלי הכלא. זאת בשים לב להוראת סעיף 40יא(1) לחוק המונה את "הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו" כאחת הנסיבות שרשאי בית המשפט לשקול בקביעת העונש ההולם וכן בהוראת סעיף 40יב לחוק, הקובע כי: "אין בהוראות סעיפים 40ט ו-40יא כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וכן נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאשם."

29. יובהר לנאשם 2: במסגרת גזר הדין יושת עליו גם צו מבחן. כלומר, הנאשם יהיה מחויב להמשיך ולשתף פעולה עם שירות המבחן, ובכלל זה להעמיק את התהליך הטיפולי. ככל שהנאשם יפסיק לשתף פעולה, ובוודאי אם ישוב ויבצע עבירה כלשהי, יוכל שירות המבחן לעתור להפקעת צו המבחן, ולא יהיה מנוס אלא להשית עליו עונש מחמיר, בהתאם למתחם הענישה. לצד חיזוק ידיו של הנאשם על ידי בית המשפט להמשיך בהליך הטיפולי, מן הראוי כי גם הדברים האמורים בפסקה זו ירחפו מעל ראשו כל העת. סוף דבר, החלטתי לגזור את עונשיהם של הנאשמים כדלקמן: הנאשם 1:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, המאסר בעבודות שירות ירוצה בבית החולים שוהם בפרדס חנה, חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 21.8.25 או במועד אחר שיקבע הממונה, ביחידת ברקאי שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו, בשעה 8:00 בבוקר, עם תעודת זהות לצורך קליטה והצבה. הנאשם מוזתר כי במהלך עבודות השירות יהיה נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתית אלקהול או הגעה בגילופין או אי התייצבות - יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.
- כמו כן מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודת השירות ולריצוי יתרת עונש המאסר בכליאה ממשית.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור את אחת העבירות שבהן הורשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע, וזאת בתוך 3 שנים מהיום.
- ג. פיצוי למתלונן פנחס דרור כהן (עד תביעה מס' 1) בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 30 יום מהיום. המאשימה תעביר פרטי התקשרות עדכניים של המתלונן למזכירות ביהמ"ש בתוך 14 יום. הפיצוי יועבר למתלונן, כך שיקוזז מתוך סכום ההפקדה שהופקד במסגרת הליך המעצר.
- ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו. הקנס יקוזז מתוך סכום ההפקדה שהופקד במסגרת הליך המעצר.
- ה. התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לבל יעבור את אחת העבירות שבהן הורשע בתוך 3 שנים מהיום.

- ו. צו מבחן למשך 12 חודשים שבמהלכו ישלים הנאשם את ההליך הטיפולי בו החל, וימלא אחר כל הנחיות שירות המבחן כנדרש.
- הוסבר לנאשם כי אם לא ימלא אחר צו המבחן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו עונש נוסף (לרבות מאסר בפועל) בגין העבירה המקורית, בהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית, בהתאם להוראת סעיף 20(4) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.
- שירות המבחן מתבקש להחתיים את הנאשם על צו המבחן ולהעבירו לחתימת ביהמ"ש.
- הנאשם 2:
- א. 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, המאסר בעבודות שירות ירוצה במוסד לבצלר למוגבלים בהרצליה, חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.
- הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 21.8.25 או במועד אחר שיקבע הממונה, ביחידת ברקאי שלוחת מרכז - רחוב סלמה 53 תל-אביב (בניין משרד הפנים) בשעה 8:00 בבוקר, עם תעודת זהות לצורך קליטה והצבה.
- הנאשם מוזתר כי במהלך עבודות השירות יהיה נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתית אלכוהול או הגעה בגילופין או אי התייצבות - יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג וברזל.
- כמו כן מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודת השירות ולריצוי יתרת עונש המאסר בכליאה ממשית.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור את אחת העבירות שבהן הורשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע, וזאת בתוך 3 שנים מהיום.
- ג. פיצוי למתלוננים כמפורט להלן:
- פיצוי למתלונן בתיק העיקרי - מר פנחס דרור כהן (ע"ת מס' 1) בסך ₪ 1,500.
- פיצוי למתלוננת בתיק המצורף גב' טטיאנה ארנובץ (ע"ת מס' 2 בת"פ 38423-03-22) - בסך ₪ 1,000.
- הפיצויים ישולמו בתוך 30 יום מהיום. המאשימה תעביר פרטי התקשרות עדכניים של המתלוננים למזכירות ביהמ"ש בתוך 14 יום.
- ד. קנס כספי בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.25 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מדי, ויפעיל את צו המאסר שלצדו.
- יש לשלם את הקנס והפיצויים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וזאת בחלוקה 3 ימי עבודה מהיום - באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****(ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ה. התחייבות כספית בסך של ₪ 5,000 לבל יעבור את אחת העבירות שבהן הורשע או כל עבירת רכוש מסוג פשע, בתוך 3 שנים מהיום.
- ו. צו מבחן למשך 12 חודשים שבמהלכו ישלים הנאשם את ההליך הטיפולי בו החל, וימלא אחר כל הנחיות שירות המבחן כנדרש.
- הוסבר לנאשם כי אם לא ימלא אחר צו המבחן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו עונש נוסף (לרבות מאסר בפועל) בגין העבירה המקורית, בהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית, בהתאם להוראת סעיף 20(4) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.
- שירות המבחן מתבקש להחתיים את הנאשם על צו המבחן ולהעבירו לחתימת ביהמ"ש.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ה, 03 יולי 2025, במעמד הצדדים.